

OSNIVAČ:
UDRUŽENJE
KARIKATURISTA
CRNE GORE

tuiš

Broj

4

god. 2*

1 euro

mart, 2006

CRNOGORSKI

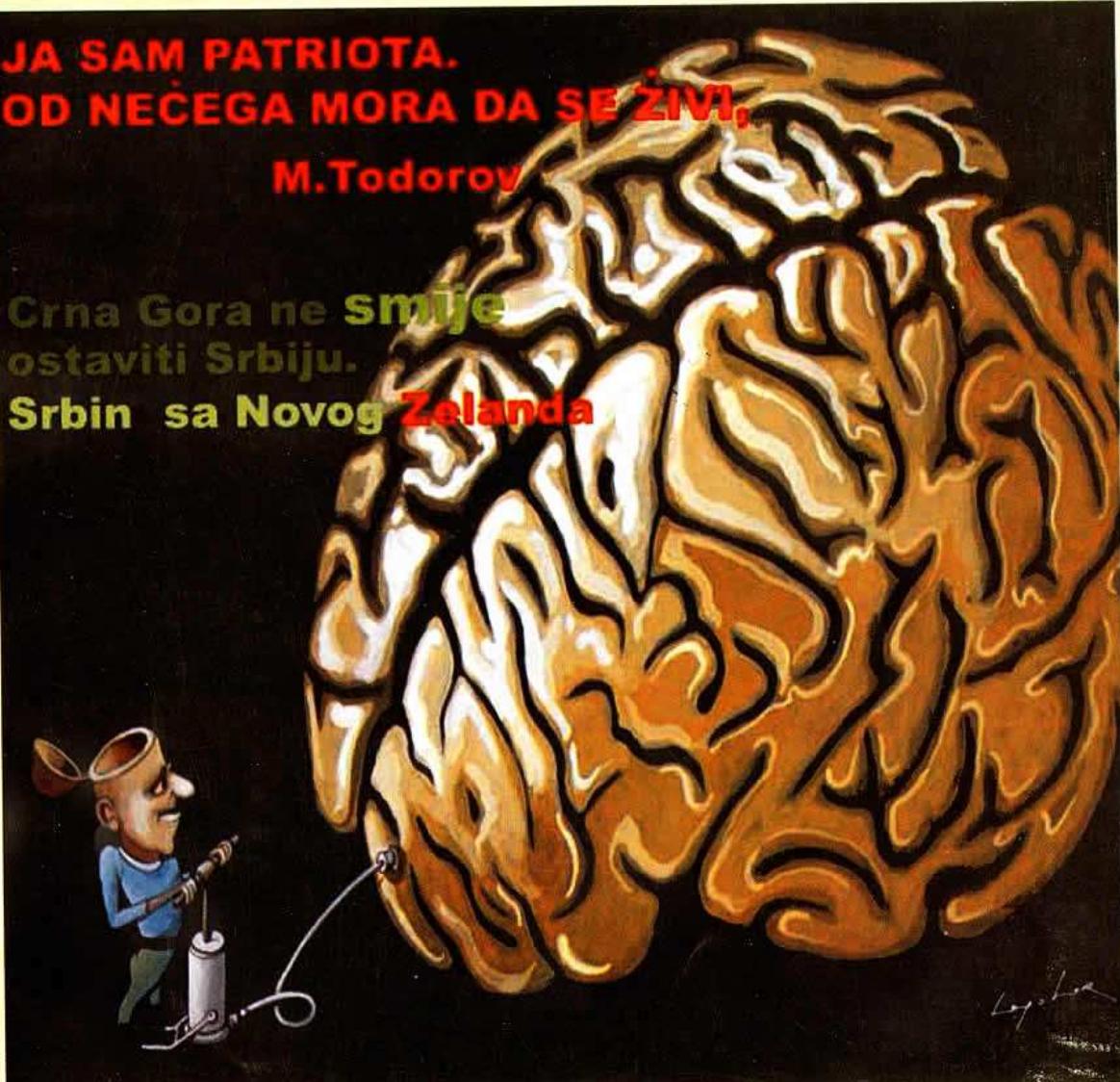
HUMORISTIČKI

MAGAZIN

JA SAM PATRIOTA.
OD NEČEGA MORA DA SE ŽIVI,

M.Todorov

Crna Gora ne smije
ostaviti Srbiju.
Srbin sa Novog Zelanda

SOLANA NAM TREBA SAMO U ULCINJU.
D.Djurišić

PORUKE UPUĆENE „TUŠU”

Pre svega, zelim da ti se zahvalim na "Tus"-u.Napredak u kvalitetu je vidljiv i to ce, sve u svermu,biti jedan izvanredan magazin.Borislav Stankovic Stabor

upravo sam procito Tus, odlican! Sadrzaj skoro idealan.

Vrlo sam zadovilan TUSEM, posebno sto nijesam vjerovao da se moze kod nas napraviti list ravan JEZU cak je i bolji.

JOS JEDNOM B R A V O ! i VELIKI pozdrav od Vesa.

Dobio sam novi broj "TUS"-a.Hvala,
Ova tri broja me podsecaju na troskok,
prva dva koraka velika a treći korak najveci.

Great Darko

TOSO BORKOVIC

Thankx Dobar dan.

Peter Citalo sam Tus. Uopste nije lose.

Dragan Varagic

Veselin Janjic

Glavni i odgovorni urednik:

Darko Drljević

Urednik za karikaturu:

Luka Lagator

Urednik za tekst:

Dejan Tofčević

br.ziro računa:

530-1381-41 Montenegrubanka PG

List je registrovan kod min.kulture
i medija pod brojem 574.

Pisma tekstove i karikature slati na adresu:

Darko Drljević za „TUŠ”R.Maškovića b.b.

Kolašin, tel/fax:081-864-012

Mob.067-812-518

E-MAIL:drljevicdarko@cg.yu

3

TUŠ

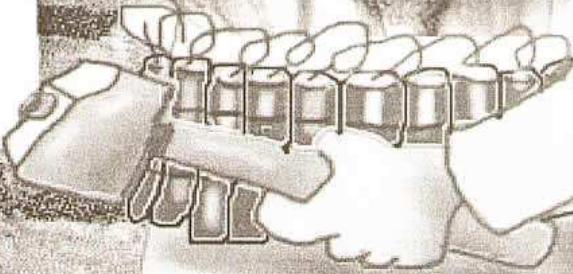
NO COMMENT

**WANTED
CARTOONIST**

DEAD OR LIFELESS

**100 KG GOLD
(Može i nafta)
REWARD**

**MA KAKAV TURIZAM, OVO JE KARIKATURIZAM !
Dragan Varagić**

D.DRLJEVIĆ

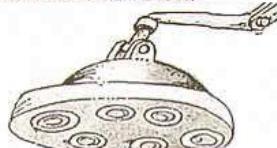
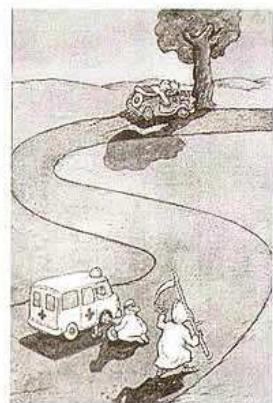
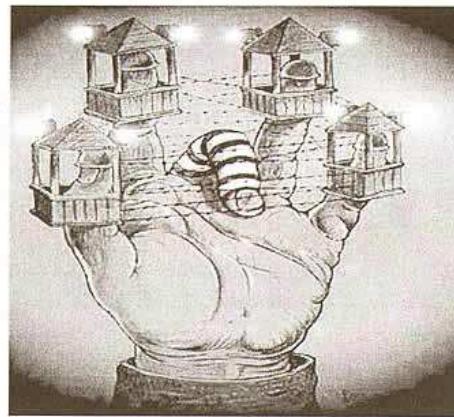
4

TUS

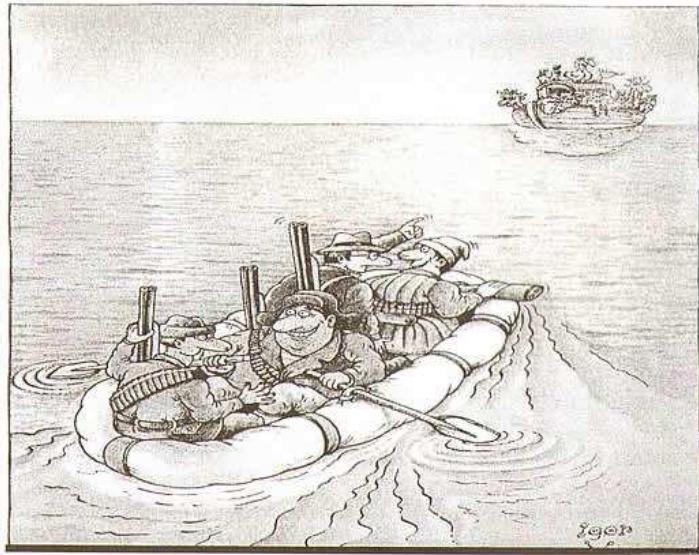
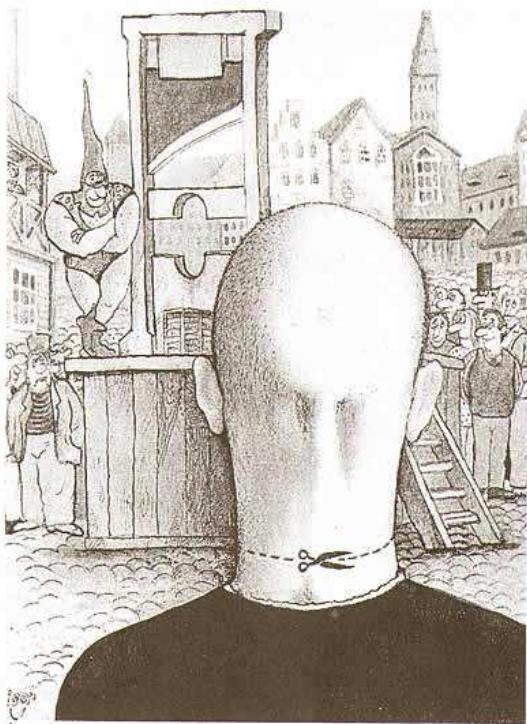
MAJSTORI KARIKATURE

IGOR VARTCHENKO

www.exact4you.com

OGLEDALO STVARNOSTI

CRNOGORSKI PRIVREDNIK: OD KAD SAM OTVORIO PEKARU, NEMAM 'LJEBA DA JEDEM!

S.NIŠAVIĆ

Dragan DRINČIĆ

Politika je kurva, časna partijska riječ

Ja sam za jednopartijski sistem, jer od birača nema j....a.

Vucibatina je iz raja izašla.

Od svih javnih ličnosti samo prostitutke ne zloupotrebljavaju službeni položaj.

Da su u lači kratke noge, političari bi išli na mudima.

Svaka ptica svome gripu leti.

Štitimo nacionalne manjine. Davamo im prezentative.

Mafijaši se ubijaju od posla.

* Živjeli su za ovaj narod. Jednom se živi.

* Ko tebe kamenom, ti njega referendumom.

**Biti ili ne biti?
-Pita se policajac.
Dušan Djurišić**

***Nekada: prosidba pa brak.
Sada: brak pa prosidba!
*Penzionerskim mukama se
bar nazire kraj!**

Djordjije -Mišo Perović

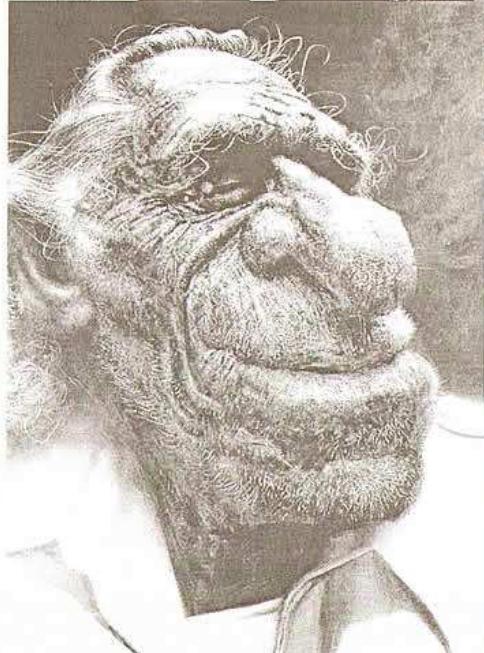
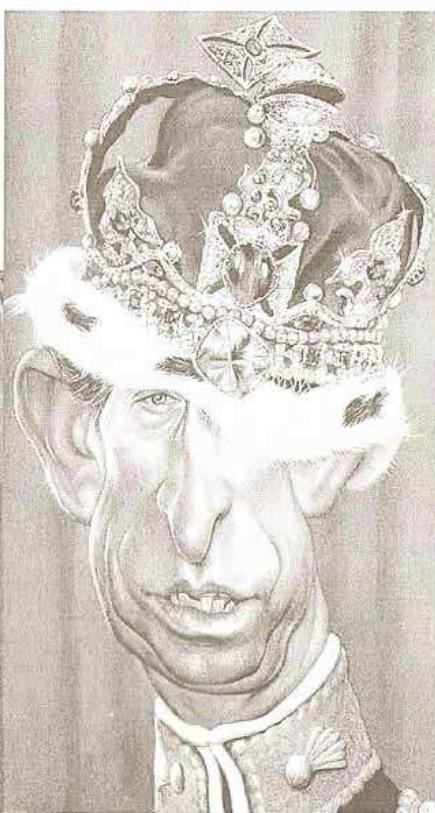
Karikature: D.Drljević

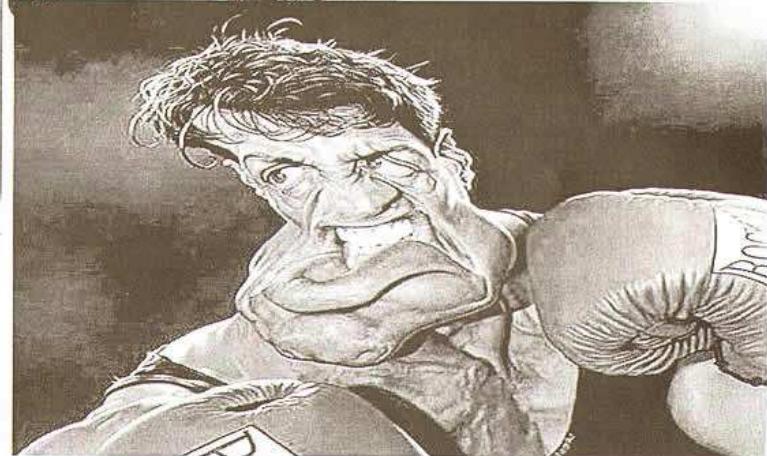
6

TUS

PORTRET KARIKATURA

**Sebastijan
Kriger**

PUT

Posle velike poplave počeo suša. Zemlja ispuca a stoka se porazboljeva i većnom uginu. Jedva smo uspeli da iskopamo rupe gde smo ih zakopali i sami bolesni i neuhranjeni. Kada ostadosmo gotovo bez svega, dodoše skakave i ptice pa ono bede što je ostalo pojedoše. Nabujale reke prvo zagadiše izvore a posle zajedno presušiće. Neprijatelj udari noću i zapali rezerve od prošle godine pa odnese ono što se moglo odneti i potera ono što se moglo poterati. Nešto zapali, jedva ugasmimo. Ostadosmo svoj na svome bez igde ičega. Prijatelje smo odavno pogubili. Ustvari, ovi što nas poharaše nekada nam biše jedini uteha i nada.

Tada se visoko zavijoriše naše zastave i pred nas izade Voda sa rečima da moramo ići ako želimo opstati jer se nemamo čemu nadati. Sutradan sakupisimo ono bede što je ostalo pa svi odosmo na poljanu. Voda stiže na jedinom preostalom konju, pokaza rukom i reče: "Tamo". Za njim svi krenusmo ali pre toga zapalimo čitavo naselje. Znali smo da će put biti dug i naporan, pa da kolebljivci nebi omekšavali volju sebi i drugima srušimo most koji nam je od dedova ostao, tako da se niko nije mogao vratiti. Dim i vatra nas ispratiše u bolje sutra.

Prolazili smo kroz klance i klisure, najgušće šume i pustinje, preko najviših planinskih vrhova i najblatnjavijih močvara. Pritisnuti nedaćama često se pitali da li grešimo ali nismo imali izbora jer mesta povratka nije bilo. Zasipali nas sneg i kiša, vetrar nam povredio rane od sunca i mraza. Mnogi nemogaše napred ali velikom voljom i verom u bolju budućnost savladivaše sebe i bodriše druge. Konja pod Vodom satrsmo pa ga na smenu na rukama nosismo.

Put je trajao mnogo duže nego što smo očekivali. Ostadosmo bez hrane i vode ali poučeni primerom Velikog vrača, lišće i koru bukovu jedosmo a kišnicom i topnjem snegom se pojismo. Vreme je brzo proticalo a kraj putu se nije ni nazirao. Kada je bilo najteže Voda bi nam se obratio. Razvio našu zastavu i održao nadahnut govor, potom bi pokazao rukom i rekao: "Tamo." Mi bi, novom nadom okrepljeni, krenuli još veselije u novu budućnost.

Jednom mi se učini da sam neki čuvik već video pa na velikom kamenu stancu uklesah "Evropa", tek da se zna kuda idemo. Nalazismo i tragove grupe ljudi kao što je naša, ali Veliki vrač nam objasnisi da se to moraju biti od onih koji su pre naš prošli tuda, jer nismo samo mi krenuli u Evropu, i da ih je dovoljno pratiti pa stići na određište, jer kraj puta je tu – samo što nismo stigli. Opet ohrabreni nastavismo put verujući da je cilj u blizini, tu odmah iza prve planine. Tako su se smenjivali dani i nedelje, mesec po mesec a ubrzo i godina za godinom. Vodini govor podrške učestala i zastavu koju smo nosili tokom teških dana više nismo ni pakovali u bisage koje smo nosili na smenu. Barjak prvo izbledi a potom se i raspade, da samo ostade kopanje na koje okačisemo jedini preostao čist deo platna koji smo imali – liderove poslednje gaće, da nas boder kada nam bude najteže. Jer cilj je tu, samo što ga nismo dostigli. Šteta je sada odustati.

Jednog dana ponovo dodosmo do onog čuvika, prepoznah ga i zavikah "Ljudi, ovde smo bili, mora da smo žalutali!" Na to se Voda obrati prisutnima, objasni kako je sve pod kontrolom i da je pitanje dana kada će se naša zastava zavijoriti na bedemima Evrope. Ja im pokazah ono što sam uklesao u kamen stancu na što se Veliki vrač nasmeja i objasni da je logično naći na takav znak na ovom mestu, te da je to znak koji veoma liči na ono što sam ja uklesao ali da to ustvari govorid da nismo daleko od cilja. Osokoljeni skorim završetkom puta nastavismo još brže za Vodinom rukom i reči "Tamo".

Posle nekoliko dana ponovo nadosmo onaj kamen. Kada sam ispričao prijateljima da sumnjam da idemo u krug neki se gorko nasmejaše i zamoliše me da im to ne pričam sada kada smo na pragu nove pobede. A kada počeh da ih ubedujem u to iznosći dokaze, gotovo svi sa gnušanjem napuštše moje društvo. Jedva nekoliko saputnika se noću iskrade iz logora zajedno sa mnom i nastavi nekim sasvim drugim putem. Sutradan naidosmo na zid a posle tri dana i na vrata. Još iz daleka se vidiše da je tu ulaz one tako željene Evrope. Oduševljeni ubrzasmo tako da smo gotovo trčali i stigmosmo na predvečerje. Kada pokušasmo da udemo videsmo da su zaključana. Na lupanje otvoriše naše bivše komšije i rekoše da za nas nema mesta jer nas je malo i moramo sví zajedno doći, ali da možemo da sačekamo ostale ispred kapije. Čekasmo nekoliko dana nadajući se da su se opametili i krenuli tragovima koje smo namerno ostavili ali se niko ne pojavi.

Onda odosmo da ih tražimo što nije bilo teško jer su se i dalje kretali po istom krugu. Posle nedelju dana ih nadosmo u šumi kroz koju smo prolazili više puta. Niko nam se ne obradova ni kada rekemosmo da smo nušli toliko željeni cilj. Neki se na to nasmejaše i tražiše da im ne slabimo volju tu na pragu, kada već samo što nisu stigli, i da je bolje da idemo od njih jer im ovakvi izdajnici neće trebati kada stignu. Uveče kada smo narušili bivak nekoliko ljudi krišom ode sa nama.

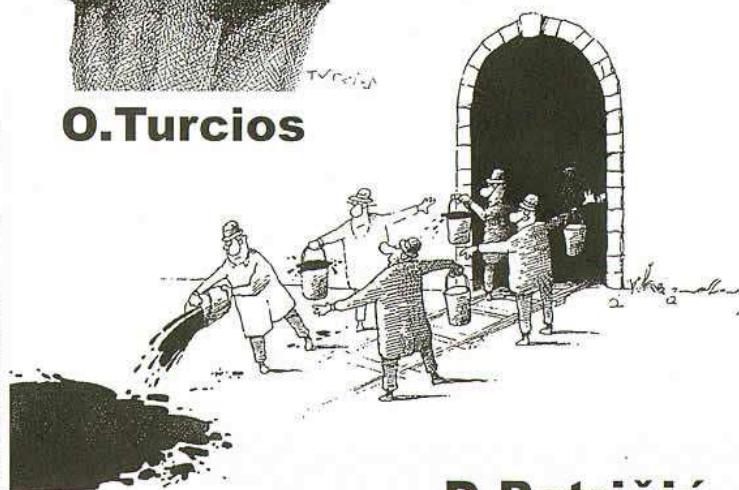
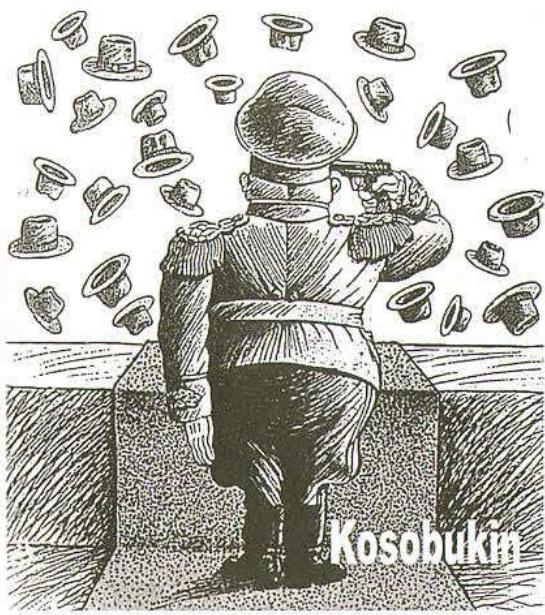
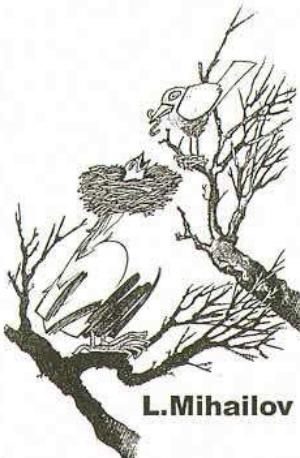
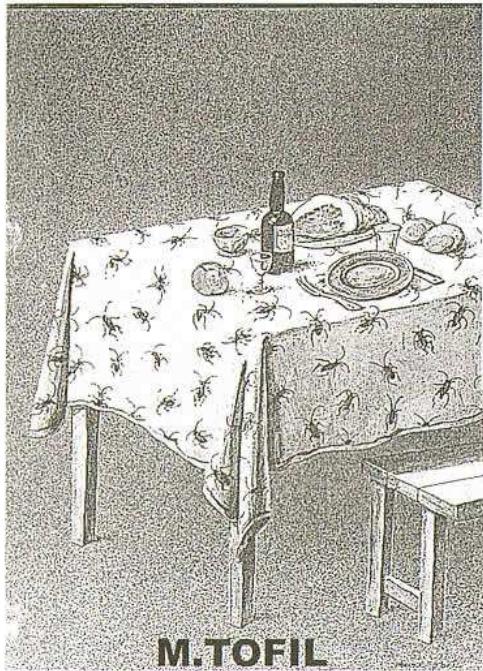
Očajni ponovo se ulogorismo pred vratima. Širokogrudi domaćini su izbacivali dubre van zidina tako da nismo oskudevali u hrani i odeći. Od školjki odbaćenih automobile sagradisemo naselje gde i danas živimo.

Ubrazo na horizontu videsmo jednu grupu ljudi koja se lagano približavala ovim zemaljsko-nebeskim vratnicama. Ali lažna nada ogreja naša srca kada su se malo približili. U njima prepoznamo komšije, one naše zlostvore što su nas ispratili sa podsmehom. Sve ih primiše unutra na naše zaprepaštenje. A mi ostasmo pred kapijom da čekamo naše da se opamete i pridruže nam se. Posle njih su ulazili i oni najgori, pa lopovi, onda oni zaostali a posle i svi ostali, čak ni oni koji nisu pomišljali na ovaj put kada smo mi kretali.

Od tada smo sa čežnjom gledali na istok nadajući se najboljem. Samo je ponekad neko pojedinačno ili u manjim grupama dolazio, uglavnom pod okriljem noći. Ima nas sve više, ali ne još dovoljno. Glavnina još luta bespućima u krug a mi se nadamo novim prebezima. Povremeno im šaljemo kurire sa porukom da dodu jer ovde ima dovoljno dubreta za sve nas a kada stvorimo kritičnu masu proći ćemo kroz kapiju. Ako nam ni tada ne budu dati imaućemo dovoljno snage da provalimo.

Dejan Tofčević

KARIKATURE KOJE SU OBIŠLE SVIJET

TUŠIRANJE

ZAMJENA

Hitno mjenjam staru porodičnu kuću u zavičaju, u zabitom kraju Balkana, sa primitivnom okolinom, zaostalom sredinom, neprosvećenim ljudima, sa minimalnim uslovima za život, skrivenom od sunca strmom planinom, u bezvodnom kraju, sa škrtom zemljom, sa čoporima vukova i krdima divljih svinja u okolini, bez struje, škole i dnevne štampe, zagađeno jedino životinjskim izmetom, sa prvim susjedom na puškomet a najblžom prodavnicom na sat jahanja malog brdskog konjića, sa orlovima koji se vide na komadiću neba zaklonjenom velikim brdima i travom koja škrto raste, sa jelama koje prodiru u oblake, maglama koje se danima ne razilaze i snjegovima čiji su nanosi često veći od čovjeka, sa rikom jelena i zovom ttere - njenjam, za staru porodičnu kuću u zavičaju, u zabitom kraju Balkana, sa primitivnom okolinom . . .

Goran Kljajić

MOJ NOS

Moj nos zauzima središte mog lica. Onako odoka, ima ga o-ho-ho. Pravi se važan. Ništa ne skriva. Ostali uredaji na mom telu: oči, uši, usta, ljubavni mišić, pokušavaju da privuku pažnju. Opremljeni su čulima pa misle da su važni. Prenose mi sve što oseće, ne pada im na pamet da me ostave na miru.

Moj nos pun je dlaka koje hvataju razne bubice, grudvaju ih u mala klupka, oblažu slinom i pohranjuju na unutrašnje zidove nozdrva. Moj nos ne hrani se bubicama. Čuva ih na toplovi sve dok ne postanu dovoljno velike da se same brinu o sebi, izadu na svetlo dana i same samcate se zapute u svet. Dok to čekam, pripremam se za taj srećni dogadjaj puštajući da na mojo nos padaju razne gluposti. Moj nos je pravo mesto za to. Gledam povorku malih i velikih budalaština, uredno poređanih, kako klize s nosa. Gutam ih jednu za drugom, pretvarajući ih u sok jednim jedinim zamahom jezika.

Ako u nozdrve mog nosa gurnem glave kućnih mezimaca i uvrnem im repiće, ne čuje se ama baš ništa, čak me ni ne golica.

Moj nos više se ne bavi politikom.

Oženiću se ženom među čije sise mogu savršeno da zabodem svoj nos.

Zoran Spasojević

MACA

Bilo bi iluzorno govoriti o tome. Bilo bi sasvim bez veze govoriti o tome. Ipak govorim. Ne znam zašto. Valjda mi je lakše tako. Videla sam ga kada je zgazio mačku na ulici. Udario je kolima. Onda je naglo zakočio i stao. Jadničak, pomislila sam, pošto sam ga prepoznala, sad će živ da se pojede, ima da ga strefi srčka. Taman sam htela da mu pritrčim, da kažem da ćemo to mi zajedno da prebrodimo, da mu pružim, ako je to potrebno, mislim, ako je u šoku, veštačko disanje, znate ono usta na usta, i ako to. Ipak je on jedan osetljiv i kul tip., pa eto pre par nedelja mi je kada sam mu rekla da volim mace poklonio jednu persijsku i uvek me piتا za nju i donosi konzerve one fine hrane za životinje, da maca ne pokvari stomak, a tek kad počne da je mazi, da joj rste uvlači u krvno, pa to je čisto da se naježiš čoveče. Ma, pašće u nesvest sigurno, on je jedna tako fina osetljiva dušica, evo odavde vidim koliko je uzbuden, potresen, kako se zacrvonio, zajapurio. Otvara usta, Bože dali to zove u pomoć? On je definitivno, ali stvarno definitivno čovek mog života i stvarno me ubijte ako ikada čujete da pominjem nekog drugog. Šta psuje? Jadničak, sruulence moje, toliko je kivan na sebe samog. Čekajte samo, evo sad ću da pritrčim da ga utešim. Šta? Šta, definitivno ne mogu da verujem? Šutira mrtvu životinju. Kako? Zašto? Saginja se i zagleda auto. Skot. Tek sad sam skapirala. Jadna maca mu je ogrebalu kola i sada je besan. Dubre jedno neotesano. Nitkov. Skot. Akrep. Davo u ljudskom obliježju. Smrad. Ološ. Gad. Kulov. Džukac. Gnjida. Vaš. Govno namirisano. Namirisano, da namirisano. A možda je bolje da se pravim da ništa nisam videla, danas je obećao da ćemo voditi macu kod veterinara

Mirjana Stakić

SLOBODA

Ide čovek kroz mrklu noć, a oči mu sijaju od sreće.

Gleda to jedna ljubomorna munja, pa reši da mu napakosti. Zasija što jače, tik ispred njega.

-Vidiš li koliko je moj sjaj veći od tvog. U stanju sam pola sveta da obasjam, pohvali se munja.

-To je tačno, ali si kratkotrajna, nažalost. A znašli da već tri dana i noći sa istim žarom u očima bežim iz zatvora, odgovori joj putnik.

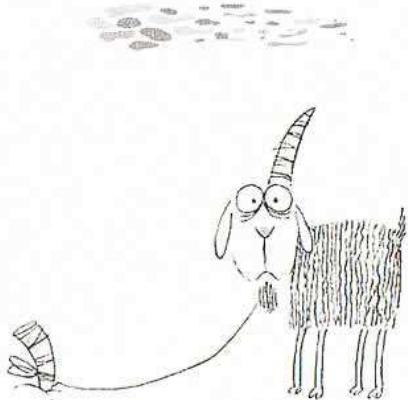
Miroslav Dimitrijević

MIC PO MIC...VIC

**Vadi Mujo krompir iz njive.
Pita ga Haso:Je li krupan,Mujo?
-Jes ovaj veliki,a ovaj mali ne,
Djavo popio!**

**Razvode se na sudu dvoje staraca
od po sto godina.-Zašto sada? Zašto
se ranije nijeste razveli? Pita sudija.
-Čekali smo da pomru đeca!**

**Zatiče uplakani Perica mamu na tati u gluvo doba noći.
Plače i pita:Šta radite to?! Oni rekoše: Pravimo ti brata!
-Uaaaa neću brata,oću vode! Oni mu daju vode.Popi je
on i podje u svoju sobu. Poslije pola sata opet ulijeće
u njihovu sobu .Zatiče tatu na mami.-Uaaaaa šta radite
to?-Opet će on.-Pravimo ti sekú-reče mama.-Uaaa ,neću
sekú,oću vode!
Opet dobi vodu i pođe na spavanje.Posle pola sata,treći
put upada u njihovu sobu,đe zastade tatu i mamu u poz
„otpozadi”. On dreknu: UUUUAAA ,NEĆU KUCU,OĆU VODE !!!**

**Planinarili Mujo i Haso.Haso se
okliznu,i pade u provaliju.Mujo
se razdra:Hasoooooooo,jesi li
živ?!!Začu se glas iz provalije:
-Jesaaaam, još padaaaaaaam!**

**Vraća se crnogorac sa posla.
Žena mu hrli u zagrljaj,sva srećna:
-Dragi,dobio si na kladiionici milion
eura! -Pa što čekas,pakuj kofere!
Reče on. -A,đe ćemo da putujemo,mili?
-Upita ona . -Ja niđe,no ti! Dreknu on.**

**Tata,treba mi dva'es eura!
Reče ciganče molećivo ocu.
-Znam,sine,znam! Uzvrati on.**

INTERVJU:BORISLAV STANKOVIĆ-STABOR

1.=Buduci da ste svestran umjetnik, u punom znacenju te rijeci,odkuda to da ste se najvise posvetili karikaturi?

**1. Karikatura je HAIKU forma i stoga meni vrlo privlačna.
Obzirom da crtam od treće godine,cim sam primetio tu nje-
nu osobinu(Esencija u jednoj slicici),odmah sam okrenuo na
tu stranu.To se dogodilo negde ranih sezdesetih.Naravno,ne
Zapostavljam pisanje i slikanje.Ti talenti se lepo druze u meni.**

2.Njegujete rijec.Umijete se izraziti knjizevno I pjesnicki.Pa,kako bi vi definisali karikaturu?Sta je karikatura ustvari?

**2. Karikatura je,dodjoh na tu pomisao po prvi put: SUNCANA
MISAO IZAZVANA PIVOM „SAN MIGUEL“ na Place De la
Trinite.**

3.Koliko je istine u karikaturi?

**3. Portfolio vremena u kome zivimo daleko je nadisao mastu.
Karikaturista je danas zapanjeni ilustrator dogadjanja medju
ljudima.Iz te zapanjenosti jos uvek se moze istresti zrno iskre-
nog zaprepascenja i istine.Kazem-JOS UVEK...**

4.Ko su karikaturisti?Mislim na one prave,profesionalne...

**4. Kao i satiricari i karikaturisti,(ONI NE PAVORENI),oda silju
visoko svoje misli.Za desifrovanje tih misli,neretko,potrebne
su
merdevine.**

5.Koliko su vazne ekliktika , komparacija I asocijacija u karikaturi?

**5. Najvažniji sastojak karikature je ljudsko poigravanje sa konfekcijskim paklom koji nas okružuje.Kažem poigravanje, a ne žigosanje,kako ste,siguran sam očekivali.Žigosanje je mera proslasti koja je puna neispunjena.
Posle dobre karikature,gledalac se ima osećati nakratko EVAKUISANIM.Malo li je?**

6.Vi nosite laskavu titulu „Ambasador karikature“ugraviranu na medalji koju vam je urucio cuveni Turski festival „Nasradin Hodza“.Da li je sa tim upoznato ministarstvo kulture Srbije?Ne mislite li da je od njihove strane trebala stići još jedna medalja ili plaketa sa natpisom „Ambasador kulture“?

**6. Ministarstvo kulture Srbije nije informisano.NE MISLIM DA BI
SA NJIHOVE STRANE NA MOJU ADRESU TREBALO DA STIGNE
BILO STA.Po casti su strane,a kao i obicno-MUKE DOMACE!**

7.Pricati o vasim nagradama zahtijeva ogroman prostor I vrijeme.Zato samo recite kaja vam je najdraza?

**7. GRAND-PRIX, Montreal, 1986.
Zahvaljujući toj pobedi usvojio sam AKTIVNI PRINCIP koji
ono sto je moguce STVARA,ZATIM USAVRSAVA i,najzad,od
Toga pravi CILJ SVOG ZIVOTA!**

8.Veliki ste globtroter.Mozete li ukratko uporediti Status nasih I karikaturista u nekim drugim zemljama?

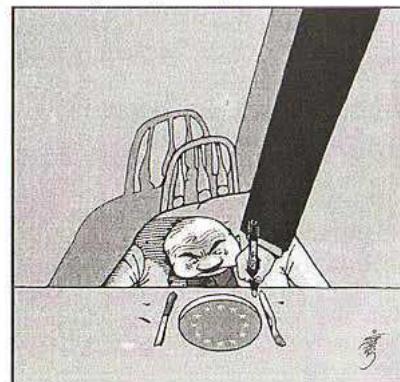
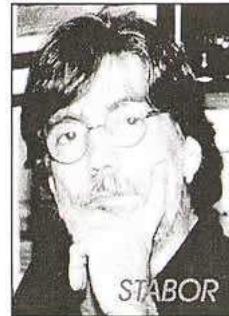
8. NE MOGU.Citaj: NEUPOREDIVO!!!

9.Da li imate zelju ili plan da se preselite u neku drugu drzavu?

**9. VISE NEMAM.MOJE JE DA OVDE UMREM SA NAGLASENOM
ZELJOM DA SE NEGDE DRUGDE PONOVO RODIM.**

10.Na kraju,vas zivotni moto je?

10. SVET JESTE MOJ;SVAKOG JUTRA IZ NICEGA GRADIM!

POLITIČKA KARIKATURA

Boško Odalović

IZ DNEVNIKA JEDNOG KARIKATURISTE

(Preuzeto iz „KARTA“ od 31. oktobra 2000. g.)

PRAZNIK KARIKATURE U SEN ŽIST LE MARELU

U Sen Žist le Martel stigao sam 4. 10. ujutru. Na mestu zbivanja grandiozne manifestacije, a ja je još nazivam praznikom karikature, uočavam ogroman kupolasti montažno šatorski bivak karikature - bele boje. Sa jasnim ilustrativnim i pisanim formama upućuje na zaključak da je baš to bio moj cilj.

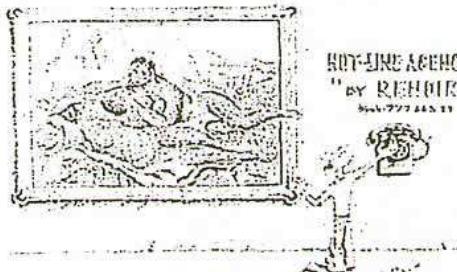
Odmah sam predstavljen predsedniku salona Žeraru Vanderbruku izuzeleno ljubaznom gospodinu i domaćinu. Istog momenta sam shvatio da moj trud - od četiri noći i dana pulovanja sa tri kamiona od Pogođevca do Pariza, nije bio uzaludan.

Izložbeni prostor se po mojoj slobodnoj proceni rasprostirao na nekim 700 m² podeljen po oblastima. Naravno, prvo što sam poželeo da vidim izbliza bio je pano sa mojim radom što i nisam tražio tako dugo jer sam krenuo na pravu stranu. Uočavam pored moga crteža i crteže još dvojice mojih kolega iz Jugosavije: Uroševića i Nikolića. Kod mog rada su pogrešan izbor napravili u naznaci prezimena autora (inače su to radili bez imena) stavili moje ime kao prezime. Ništa strašno.

U centralnom prostoru salona nalazio se oko 10-12 velikih okruglih stolova za kojima smo tih dana sedeli i radili portret-karakature i komične crteže mnogobrojnoj školskoj omladini Limoza i prepostavljam okolnih mesta. Gostiju i posetilaca nikada nije nedostajalo.

Ostali infrastrukturni sadržaji bi mogao da se ukratko opiše time da je pored neizbežnog velikog bara - gde je piće u neograničenim količinama za crtače bilo besplatno, postojao i prodaja pull knjiga i časopisa za karikaturu te marketinških predmeta oslikanih istim, od strane većine prisutnih kolega iz celog sveta. Ja to nisam znao pa nisam ni poneo primerke svoje knjige koja bi se takođe tamo našla.

Poseban odeljak salona pripao je izložbi modernista sa osnovnim elementima u eksponalima:

Duranova karikatura iz Sen Žist la Martela

starim frižiderima i usisivačima. To je zaista bilo zanimljivo videti. Isto tako poseban odeljak zauzeli su i crtači iz Kine, razume se sav obojen u crveno i po mojoj proceni sa oko 150 izloženih radova.

Najvećim delom spavalo se po domovima privatnih lica koji su se prepostavljaju dobrovoljno prijavili organizatoru za pružanje servisa te vrste a hrаниli smo se pod krovom Salona. Ja sam bio gost porodice mladog bračnog para Poljaka sa tri čerkice koji su pre 15-ak godina emigrirali.

Po onome što sam ja čuo i video na izložbi je bilo fizički prisutno oko 110 crtača iz celog sveta. Prispelih radova je bilo 3000. Nisam imao neprijatnih doživljaja - naprotiv, doživeo sam nešto što se retko doživljava.

Družili smo se, crtali, jeli i pili. Nisam lično doživeo promene u svojoj zemlji ali sam zato doživeo za promenu nešto što do tada nikada nisam.

Dodeljene su dve nagrade koje nisam mogao da ne registrujem; veoma rasna krava i neobična (ne znam da li i klonirana) rasa ovce. Naravno, nagrade su ostale u Francuskoj jer im nisu na vreme izvađeni pasoši. Takodje su i izvesne plakete dodeljene ali nisam siguran što se tiče kategorija za koje su bile. Postoji i neka nagrada od 10.000 francaka koja će putem Interneta biti izglasana. Nakon svega i moja karikatura će zauzimati svoje mesto na Web sajtu Salona narednih godina dana kao jedna od dvadesetak karikatura dana - na izložbi.

Dodao bih još samo to da sam stekao mnogo prijatelja u branši i van nje, te da sam čak bio i gost nedelju dana u Parizu bračnog para ilustratora koje sam upoznao u Sen Žistu. A to su Fernando Puig Rosado pedijatar koji dugi niz godina radi karikature za madridski nedeljnički L'Epoca i njegove supruge Veronic Deiss, ilustratora dečijih knjiga.

Nebojša Đuran

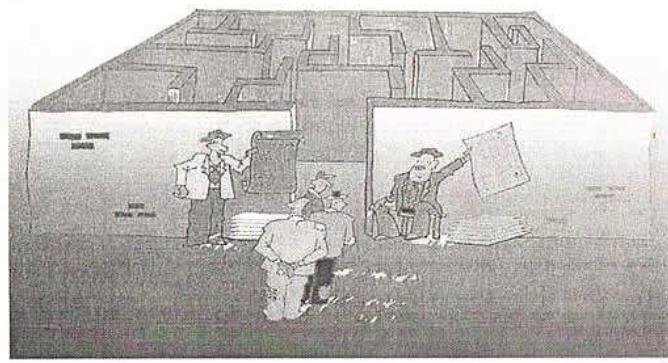
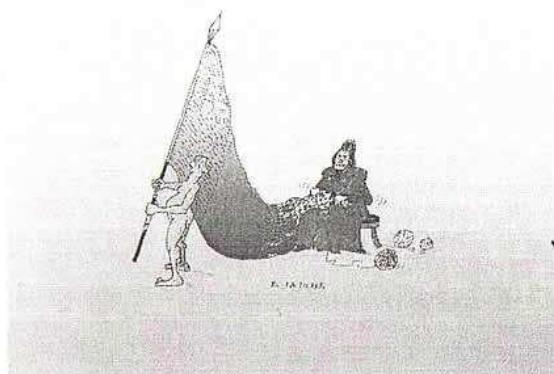
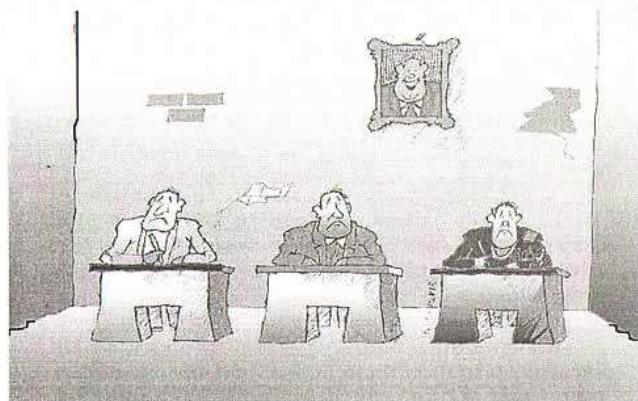

Duran sa kolegama iz Francuske i Iran

G

14

TUŠ

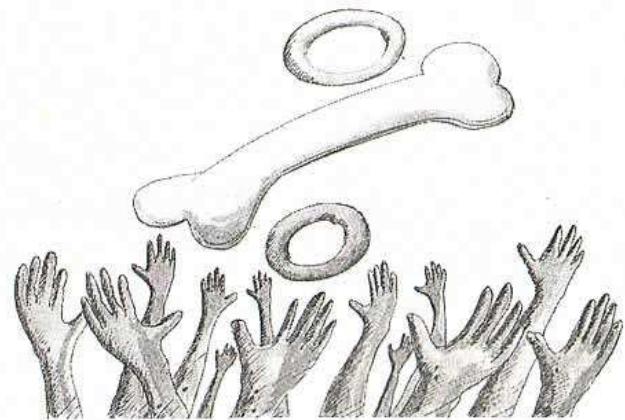
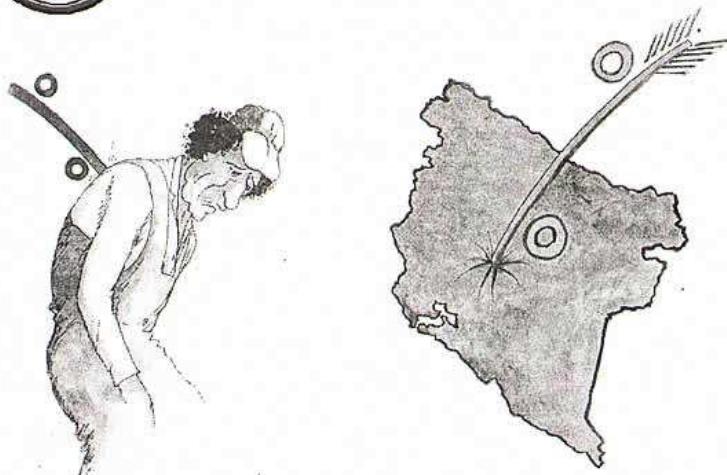

**Karikature:LAZO SREDANOVIĆ
VESELIN JANJIĆ**

G

15

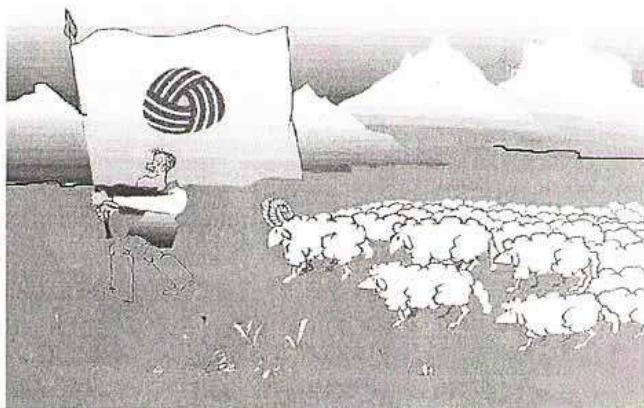
TUS

KARIKATURE: LUKA LAGATOR

ZORAN ZLATIČANIN

VESELIN JANJIĆ

16

TUS

Satiranje

MIRKO ZULIĆ

2003
2004
2005
2006

AFORIZAM I KARIKATURA

I DIKTATOR SLUŠA NAROD-KAD MU KLIČE.

PRAVI VODOPAD NASTAJE IZ POUZDANIH IZVORA.

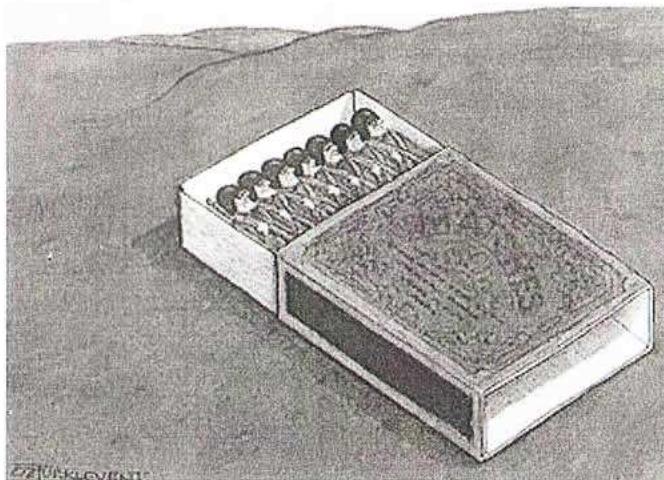
D.Djurišić

KO SA DJAVOLOM TIKVE SADI,
ZNA ŠTA JE KOALICIJA.

EKSER JE LIJEPO VASPITAN,
NE ULAZI BEZ KUCANJA.

MI SMO UVIEK LUTALI S CILJEM.

MIŠO PEROVIĆ

REČE NEKO: ĆOSIĆ JE SRPSKI TOLSTOJ!
E, MOJ NEKO, IL' NIJESI ČITA TOLSTOJA IL' ĆOSIĆA!

SVI SRBI U JEDNOJ DRŽAVI-I LUŽIČKI I UŽIČKI !

MARKO POPOVIĆ

OJ-HA-HA ANEGDOTE

1.Milo mrzno

Otišao Milutin kod nekih daljih komšija da sjedi, i primjeti da je došao u nezgodan čas i da mu se nijesu obradovali pa reče: "Ako vam je mrzno što sam došao, biće vam milo kad odem."

1. Svašta mu rekao

Pozvao Vidoja direktor preduzeća pa ga oštro iskritikovao zbog nekih prekršaja radne discipline. Vratio se Vidoje od direktora pa ga kolege pitaju kako je bilo.

"Kako? Svašta sam mu rekao", odgovori Vidoje, pa malo kasnije dodaje "kad sam bio niza stepenice".

1. Kašalj

Otišao R. u tazbinu. Bio malo prehladen i kašljao. Punica i punac se zabrinuli i savjetuju ga da ide kod ljekara. Kad je osjetio njihovu zabrinutost, on "dodao gas" i još žešće kašljao.

"Treba obavezno da ideš doktoru", rekli mu.

"Ja nemam para ni da se vratim kući, a ne za doktora. Moraću pješke, preko brda" raka R.

Ujutro mu punac i punica daju nešto para i kažu da obavezno ide kod ljekara. R. uze pare i vrati se kući.

Kad mu žena nađe pare u džepu reče: "Ovo je sigurno majka meni spremila."

"Ostavi, ostavi. To sam ja iskašljao. A ti ako 'oćeš para, ti idi u rod pa kašlji kao i ja." Odgovori joj R.

Anegdote zapisao:
Neđeljko Varagić

Digo se crnogorski narod, obaljuje vlast, računa-nije valjala, pa da bolju načini.

Na velikački trg se Nikšićani iskupili, da se protresu i razbiju dosadu.

Zborili novi i mlađi političari, sastavljeni svakakve govore i klicali rušenju stare Izveščale vlasti:

Dolje stara birokratska vlast! Dolje nedemokratska I diktatorska vladavina! Dolje partizanština! Dolje lažnoborci! Hoćemo promjene! Dolje diktatura! Dolje željezarski direktori!

Narod u horu ponavlja svaku parolu.

Zbila se masa naroda i kliče. Po drveću se ispela znatiželjna đeca.

U vrh jednog drveta ispelo se bezobrazno dijete i ozgo ljlja vršak i podvriskuje. Bez duše majka istrča na trg i vršnu na sina da siđe:

-Dolje Ilija!

Vas narod spontano prihvati:

-Dolje Ilija!

Anegdotu zapisao : POPOVIĆ MARKO

Karikatura:
D.Drđević

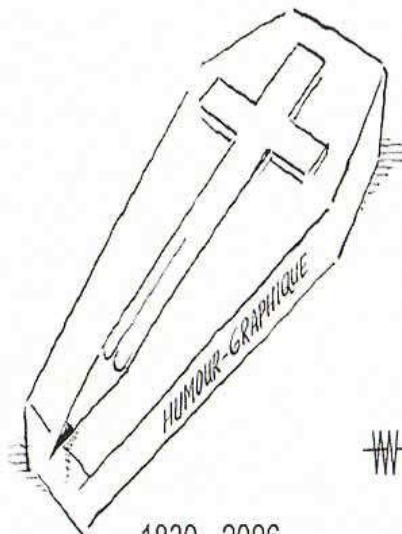

19

KARIKATUROM PROTIV KARIKATURE

TUS

REAGOVANJE NA VRIJEDJANJE MUHAMEDA

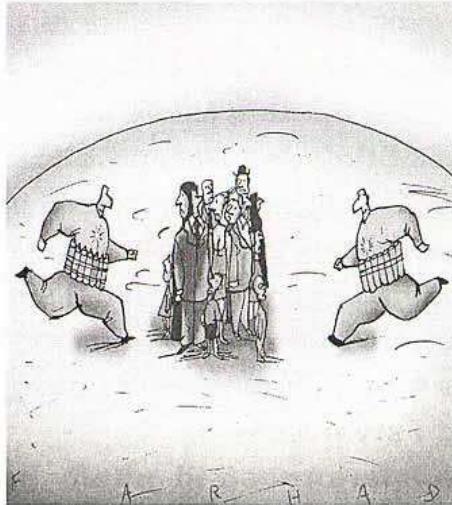

1830 - 2006

Tan Oral

Turgau Karadag

Ferhad

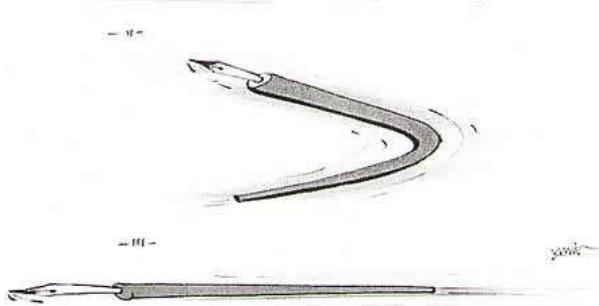
Oguz Gurel

BB

the Little Match Girl (after Andersen)

Bernard Bouton

Vahit Akca

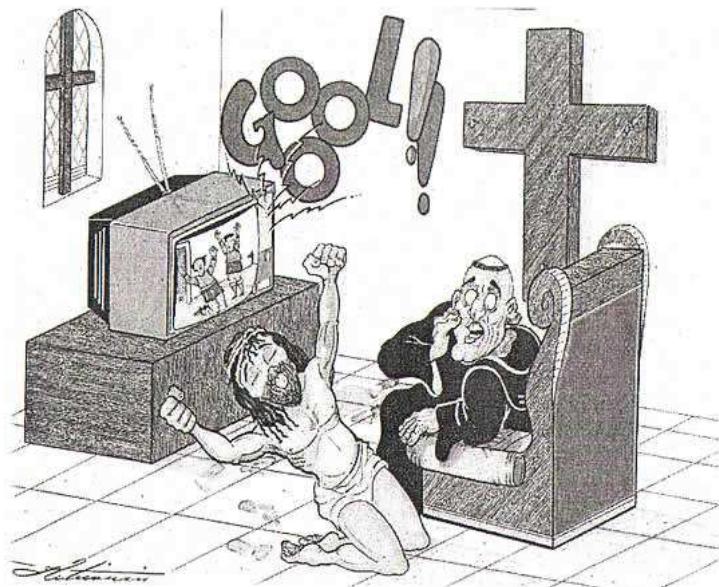
Novi član Udruženja: Zoran Zlatičanin

Nedavno smo dobili novog člana u Udruženju Karikaturista Crne Gore. Naime,Zoran Zlatičanin iz Kragujevca , izrazio je želju da bude naš član, budući da još uvijek u Srbiji nemaju takvo udruženje.

Osim Zorana,naš član iz Srbije je i Goran Ćeličanin ,a tu je i naš počasni član iz Makedonije Miro Georgijevski.Radi se o pravim majstorima ,istaknutim karikaturistima poznatim u čitavom svijetu.Dakle,čast nam je da su sa nama,Dobro nam došli dragi prijatelji!Možda nije prigodno,ali moram reći-drago mi je i to,što konačno i nama u Crnoj Gori neko prilazi, uvažava i ne gleda nas kao integralni dio većeg i bogatijeg,već ovdje trazi prostora za svoj rad i stvaralaštvo.

Ako je neko iz neznanja,inferiornosti ili sitnih političkih i inih interesa pokušao da nas predstavi kao separatne,autistične i samožive,a bilo je i ima takvih,valjda će konačno shvatiti šta nam je cilj.A to je:Raditi i stvarati,ovdje na svome. Svakome pružiti ruku i dati mu šansu da nadje svoje mjesto.Baš kao što je i Beograd dao svima nama kada nijesmo imali ono što on ima.Uostalom,vrijeme je majstorsko rešeto...

D.Drljević

Karikature Zorana Zlatičanina

SATIRIČNA POEZIJA

Mađari

**Stižu jazavci iz susjedne šume,
I stvari više neće biti iste,
pume prestaju bivati pume,
svi se lagano oblače u gliste.**

**Jazavci kupili našu šumu,
oni su jaki, moćni i hladni
Jasno je svakom bistrom umu,
da mnogi od nas ostaće gladni**

**A kada dođu, nastaje muka,
jer niko ne zna šta njima prija,
nema kajmaka za meda i vuka,
ne smije lukava bit više lija.**

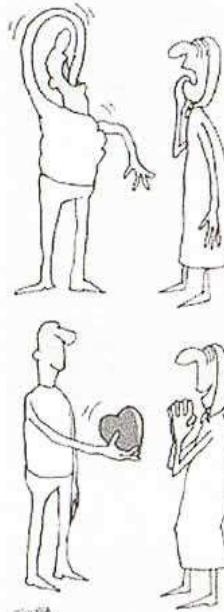
**Režu se kandže, tuge se zubi,
moto je radi ili se gubi,
U opšem interesu, savjesti čiste,
preko noći smo postali gliste.**

**Ili smo uvijek gliste i bili,
A vremenom smo se osilili.
No sad po nekoj mojoj mjeri,
jazavci i nijesu baš neke zvijeri.**

**Ja sam obično domaće kljuse,
što voli da prdi i voli da rže,
ne fermam jazavce ni buba ruse
neka se svoga plota drže**

**Trčim lagano, a mnogo brže,
nego da sam glista i gmižem,
malkice prdnem, malko zaržem,
i bez srkleta de želim stižem.**

Dragan VARAGIĆ

Divlja višnja

**Sred pitome okoline
(je li volja to svevišnja)?
Izmeđ smokve i masline,
porasla je-divlja višnja!**

**Sve masline iščupajte!
Posijecite smokve meke!
Divlju višnju osvještajte,
uz guslanje i leleke!**

**Neka jede drugi neko
to lacmansko vođe meko!
Za nebeski naš je rod
divlja višnja-pravi plod!**

Dušan Djurišić

Moral

**Poznati mafiozo
drži slovo o moralu.
Ne mogah pristupiti
u dupke punu salu.**

Dušan Djurišić

Ulizica

**Kameleon s trista lica
u svaki se lik pretvorí:
puzi,kevče ulizica-
niti tvori ni govori.
Ko o tranji ispred vrata
svi o njemu brišu noge.
Sav od smrada i od blata
vazduh kuži,davi mnoge.
Svi odlaze s pozornice.
Ali ostaju ulizice!**

Savo Kadović

Karikatura: Jakša Vlahović

Udruzenje karikaturista Crne Gore

Šaljemo na festivale

02.03.	15.03.	CartoonRing, P.O.Box 237076 New York, NY 10023, U.S.A www.cartoonring.com	KNOCKOUT DRUG (NOKAUTIRAJTE DROGU)	min. A4 – max A3 max.5
16.03.	01.04.	HUMOR & VIGNE BP 43, 17502, JONZAC CEDEX, FRANCE www.humouretvigne.fr.st	HUMOR I VINO U SPORTU	min. A4 – max A3 max.3
13.04.	30.04.	9. International festival itinerant of graphic humor grafico C/ direttore artistico Julio Lubetkin, Casella postale 52 00045 Genzano di Roma, ITALIA www.festivalhumorgrafico.com	HUMOR U MUZEJIMA	od 20 x 30 do 30 x 40 cm max. 2
18.05.	31.05.	KOKIS " Zamek " Ul.Klasztorna 14, 67-120 Kozuchow, POLAND www.zamek.kozuchow.pl	ZAŠTITA OD VRUĆINE I HLADNOĆE	min.A5 – max A3 max. 3 rada
08.06.	30.06.	DAEJEON INTERNATIONAL CARTOON INSTITUTE, 450, Wolpyongdong, Daejeon city, 302-281 Seoul, KOREA www.dicaco.com	1. SLOBODNA 2. SVADLJIV ČOVJEK & TOLERANCIJA	max. A3 max.4 po temi

LAKŠE JE...

konkurs

Irancartoon International Cartoon Contest

Total Prizes of 25.000\$

Where Is The Border for western "Liberty of Expression"?

Theme: Why should the "Palestinian people" pay for the "holocaust" story?

Number of Cartoons: 5 cartoons

Sending cartoons:

1) Sending original Cartoons through the post.

2) Sending cartoons by E-mail by format JPG and DPI 200 to: info@irancartoon.com

Dimension: Min. A4 and Max. A3.

There will be no restriction in techniques of performance of cartoons.

Cartoons without name will also be accepted.

Deadline: May 15., 2006.

Awards: First prize :12000\$

Second prize:8000\$

Third Prize:5000\$

+

12 Special Prize

Book of selected opuses will be send to all the artists.

Address :

Iranian House of Cartoon
No. 60, Golnabi(ketabi) St., Shariati Ave.
Tehran, I.R.Iran

Tel/Fax:(+98 21)2868600

**Da li se može raditi karikatura na
temu >HOLOKAUST<?**

Okolo nemoj,
U ponor skači
Samo zažmuri
I skoči jako
Više će nas
Tako stići
Ne boj se smrti
Lakše je tako.

A kada budemo
Na kraju puta,
Zavidće nama svako
Što stižemo na cilj poslednji
A krenusmo prvi
Jer treba tako.

Dejan Tofčević

Brodski dnevnik

1. dan
Ja sam kapetan broda. Sviđa mi se taj čin. Svi me slušaju i boje me se. Prošao sam danas nekoliko puta i izdavao narednja. Ko me nije slušao i ko se nije bojao, bačen je u more. Sada me svi slušaju i boje me se. Sviđa mi se moj čin.

2. dan
Moj brod je jedrenjak sa dva jarbola. Užasno je stati i spavat. Moraću nešto da smislim i ubrzam plovidbu Kad bih imao parobrod!

3. dan
Kuvar ni danas reče da je šteta što nemamo parobrod. Pametan čovek. Postavio sam ga za kormara. Krmaraš se buniš, pa sam ga bacio u more. Pobunio se i navigator. Postavio sam ga za kuyara.

4. dan
Danas sam razradio plan adaptacije broda. Od kuvarskog kazana napravljeno kotač, jarbole čemo iscepkati u divo za loženje, a od vessele čemo napraviti parni točak. Sve je više pristalica moje ideje. Nekad i po ceo dan nikog ne bacimo u more. Dobio sam dobru posadu.

5. dan
Sružili smo jarbole. Napravio sam veliku proslavu. Ne raščišćava se sa mračnom prošlošću svaki dan! Ulazimo u novo doba. Uskoro čemo našim mrim m orem zaploviti na parobrodul!

6. dan
Nikako da se pomerimo s mestom. Možda bi trebalo da sprovedemo vodu do kotla, pa da dobijemo paru? Teško je biti inovator.

7. dan
Kuvar kaže da bi trebalo nekako da dovedem o vodu do kotla. Sjajan čovek! Postavio sam ga za mog zamjenika. Da mi je više takvih!

8. dan
Našao sam rešenje! Probicem o malu rupu na dnu broda i kroz nju će voda ulaziti u kazan, pretvaraće se u paru i odlatiti prema parnom točku. Kako se toga ranije nisam setio?

9. dan
Prokleta rupa je prevelika. Brod tone. Posada se uznenirila, ali sam im objasnio da napredak nemam granica, i da čemo umesto parobroda dobiti podmornicu.

10. dan
Čitao sam pravila za slučaj kada brod tone. "Kapetan poslednji napušta brod" i "Spasavaju se prvo žene i deca". Kuvar misli da još nije sve izgubljeno. Divan čovek. Prijeban i u najtežim trenucima.

11. dan
Danas sam predložio kuvara za kapetana. Svi se slažu. Ostaje još da spasavam žene i decu. S obzirom da sam o jedan čamac za spasavanje im a vesla, ostaje mi da spasem samo svoju ženu i decu.

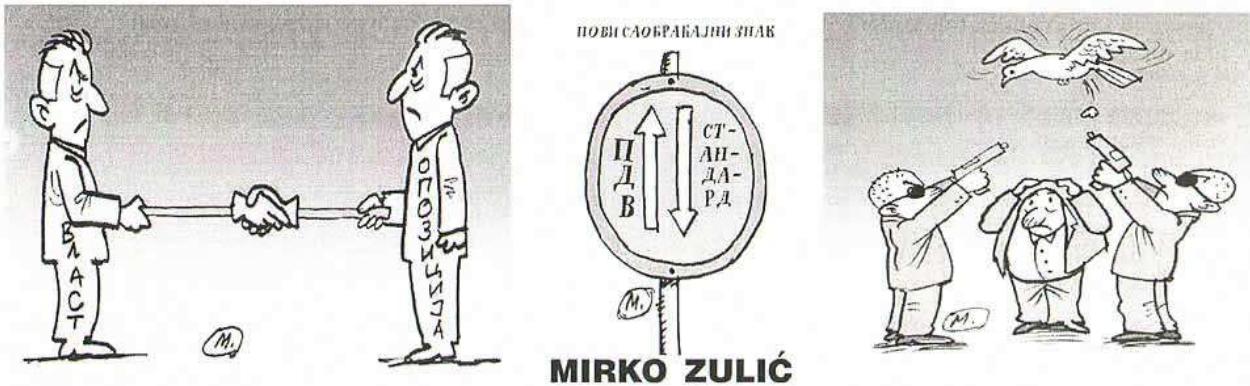
12. dan
Voda brzo nadire. Vreme je za veslanje. Ako budemo imali sreće, možda nas spase neki parobrod.

Slobodan Simić

PRAVIMO BUDALE OD SEBE.TU NAM JE BOG POMOGAO.
NEĆEMO ZALUTATI.DAJU NAM MRVICE!
PITANJE SVIH PITANJA U CRNOJ GORI: DOKLE,A?

Veljko Rajković

*NEĆU VIŠE DA JEDEM.MOŽE DA MI PREDJE U NAVIKU.

BOŽIDAR NIKOLIĆ

*ĆUTANJE JE GLAS NARODA !?

RATKO ŠOĆ

*PAO JE DOGOVOR O REFERENDUMU.

*IZGUBLJEN SAM-ČEKAM DA ME NEKO NADJE.

RADOSAV -MINJA-POPOVIĆ

*OBA PISMA SU RAVNOPRAVNA.NAROČITO LATINICA.

RADOMIR RACKOVIĆ

Karikature: MIRKO ZULIĆ

ALO, ODJE MOBILNI...

... - Imate li broj Mila Djukanovica?

... - Ne.

... - A Filipa Vujanovica?

... - Ne, ni njegov nemamo.

... - NE!... Mora da su na pripejd...

... - Imamo problem sa telefonima... Nece da nam pishtu...

... - Mozes li mi, sine pomoc? Stiga' mi je veliki racun na ovaj penzionerski

. telefon, a ja ga nijesam tica' kol'ko jesi li ga ticala, no sam ga da'

. sinu a on veli da je samo zva' 2-3 djevojke, pa mi vidji ako mozes, laze li

. me... Dje me nagrди sin, sinula munja u njega...

... - Koji Vam je kontakt telefon?

... - Alkatal...

... - Evo mi ne radi telefon, nesto sam ostetio!

... - Sta pise na displeju?

... - Pozovite terapeuta!

... - Kako cu da nagnam naprijet ovaj sahat na mobilni?!

... - Da nemate mozda broj onoga Duska te truje bubasvabe, e mu je kucni . iskljucen...

... - Mozete li da mi vidite za ove poruke, one meni preventivno trebaju?

... - Sta je ovo, ne mogu da saljem oporuke a stalno dosipam racun?

... - Ima li neka sifra da bi mi broj postao tajanstven?

... - Nama treba Milojkin broj, ako je u kompjuter...

... - Kol'ko kosta minut?

... - Zavisi gdje zovete.

... - A ne zovemo nidje, samo nas interesuje... >

... - Kako mozemo da zovemo: mi njih, oni nas i oni njih???

... - Mogu li da znam stanje za IDUCI mjesec ???

... - Ja znam da otvorim pismene poruke, ali USMENE ne znam...

... - Imam provokativne razgovore na ovaj broj...

... K: Zablockirao mi se telefon!

... O: Sta pise na displeju?

... K: (nekom od ukucana) Daj mi taj displej!!!

... - Mogu li da snimim sebe, kad necu da se javim?

... - Mozes li mi reci stanje na racunu, ali polako, da me srce ne ufati?

... K: Fteo fam da dofunim jedan faucer!

... O: Recite broj, samo vas molim, malo razgovjetnije...

... K: Facekaj, famo da ftavim pvotezu...

... - Pritisnuo sam 2 i POGURAO tarabu...

... - Mozete li mi rec' kako se brisu brojevi iz imenika, e ce me jad nac' ako

. moja zena vidi koga sam zva'...

... - Iskljucite mi ovu sekretaricu, dosadna je a i neznam kako izgleda...

... - Ja sam dva vasa broja kupio unucima: da im nesto ostane od djeda!

... - Mozete li mi mac' ovo YU sa aparata, ja sam sa Cetinja?!

... - Mogu li provjerit' koliko sam para spiska'?

... - Sedi mi pismo na ekran...

... - Ja sam FIZICKA LICA...

... - 'Oce li mi se zapalit' telefon, ako ga punim cijelu noc?

AKTUELNOSTI U KARIKATURI

Suvišno je pisati o reakcijama muslimanskog naroda izazvanim objavljinjem karikatura proroka Muhameda u danskim novinama. Ipak, red je da se i mi oglasimo povodom tih dogadjaja. Odmah da kažem da sam pozvan od strane IRANSKOG Udruženja karikaturista da osudim tu pojavu. Svih ovih dana, dobijao sam poštu od vrhova raznih udruženja karikaturista, ograna ka FECO Udruženja čija smo i mi članica. Reagovao sam tako da sam osudio i jedne i druge. Dok nijesam video sporne karikature, moram priznati da sam stao u odbranu danskih umjetnika. Sada mislim da su pretjerali. Morali su poštovati vjeru i svetinje onih koji nijesu Hrišćani. Umjetnost i ruganje nikada ne idu zajedno. Sa druge strane, svjestan sam koliko je Hrist prisutan u karikaturi, pa još ako se prisjetimo Pajtonovaca... ali, razlike u kulturama i religijama su ogromne i to treba imati na umu prije nego krenemo u ovakve „poduhvate“ i „crtačke avanture“. Sloboda evropske štampe i govora ne smije nikako „preskakati“ granice svojeg mentaliteta i ugrožavati nečije svetinje.

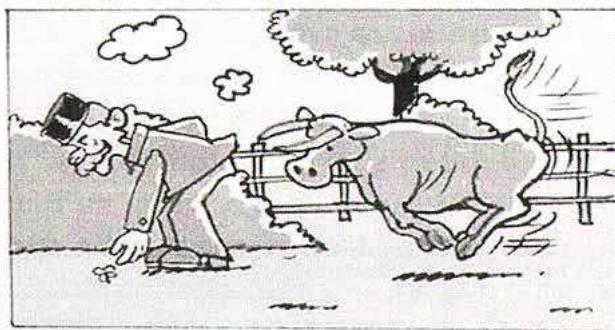
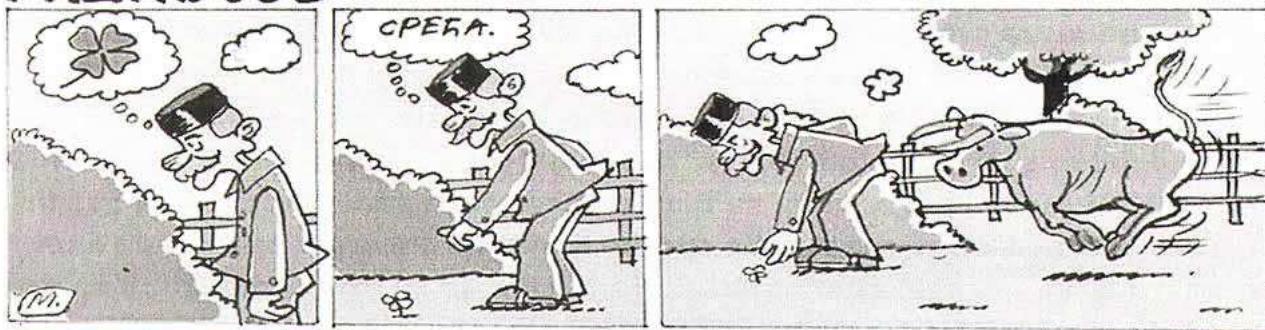
Naravno da ne podržavam ni masovne demonstracije i pozive na sveti rat, paljenje zastava i ambasada, jer se to jednostavno kosi sa božjom mudrošću. Bog je ljubav a ne mržnja, oprost je najveći čin hrabrosti i svijesti. Sve drugo je pogrešno i nikome dobra donijeti neće. Na kraju, ovako bih ja sve ovo ilustrovao: ako je djavo vodio pero umjetnika, sada vodi demonstrante..

D.Drljević

Direktor zemunskog Festivala Branko Najhold obavijestio nas je da ove godine konkursa za karikaturu neće biti, ali će se održati kolonija petnaestak naših i stranih eminentnih umjetnika. Kolonija će trajati od 3-5 juna, pod nazivom, „ŠIROKA STAZA“. Šestog juna će biti otvorena izložba svih nagradjenih radova na predhodnih deset salona, uz katalog posvećen tim salonima. U planu su i još nekoliko pratećih izložbi, no o tome ćemo biti naknadno obaviješteni kako nam je Branko saopštio.

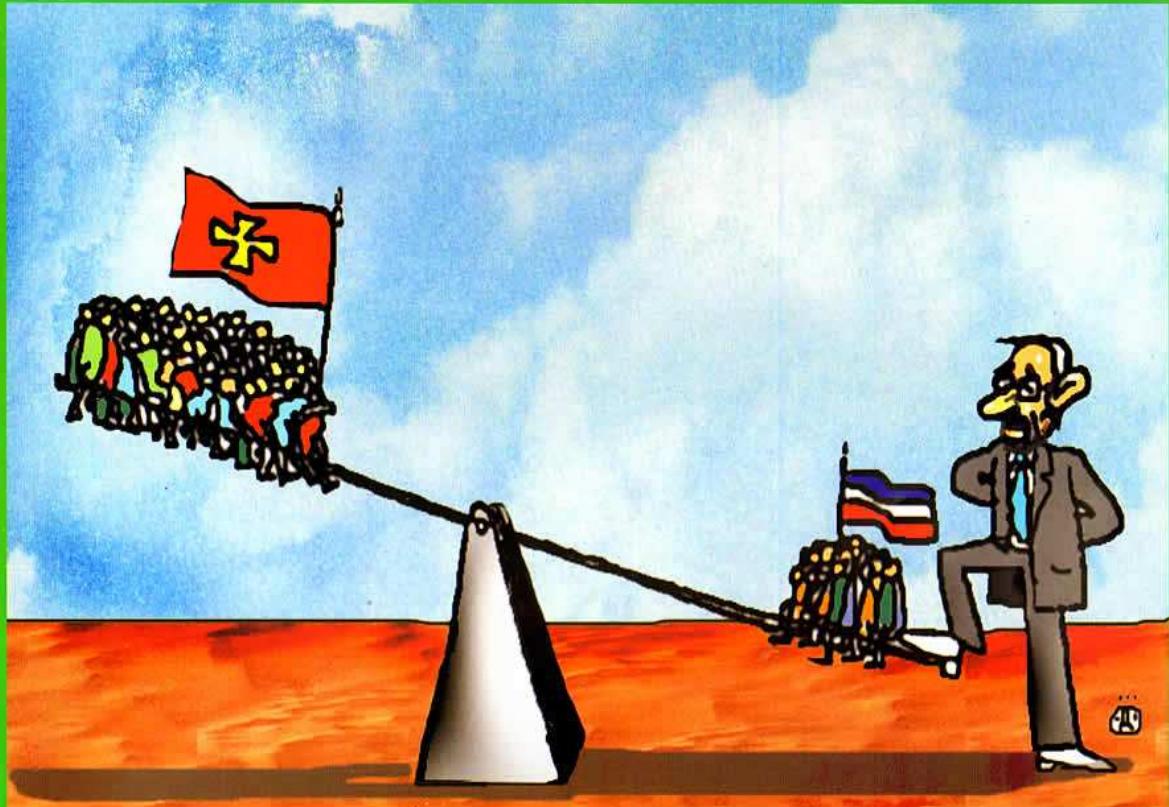
U podgoričkom kinu „KULTURA“ otvorena je 16. februara izložba stripa pod nazivom, „Crnogorski novinski strip“. Izlagali su: Luka Lagator, Simon Vučković, Mirko Zulić i Goran Šćekić. Kao prateći, izloženi su radovi još nekolicine crnogorskih autora. Ova izložba je posvećena obilježavanju 110 godina izlaženja stripa u Crnoj Gori.

SA MEDJUNARODNOG SALONA KARIKATURE U KNOKK HEISTU, BELGIJA, STIGLO JE OBAVJEŠTENJE DA JE RAD LUKE LAGATORA SELEKTOVAN ZA IZLOŽBU I KATALOG. ŠTO SE KARIKATURISTA IZ SRBIJE TIČE, SELEKTOVANI SU RADOVI: GORANA DIVCA, SAVE BABIĆA, GORANA MILENKOVIĆA, BOBIŠE TODOROVIĆA, SLOBODANA TRIJKOVIĆA, MIODRAGA VELIČKOVIĆA I VLADA KATIĆA.

Mirko ZULIĆ**РАДИВОЈЕ**

I NAROD JE NAPUNIO DŽEPOVE.NIJE ZNAO DJE ĆE SA RUKAMA.
MOŽEMO SLOBODNO DA NAKRIVIMO ŠEŠIR.NIKO NIŠTA NE UBACUJE.
NOVČANO SMO NAGRDJENI.ŽIRI JE U STALNOM ZASIJEDANJU.
.#SLOBODA GOVORA JE,KOD NAS,NEOSTVARIVA.
USTA SU NAM PREPUNA DEMOKRATIJE.

Veljko Rajković

Karikatura: **D.Drljević**

#OVAKO RASCJEKPANI,DOBRI SMO SAMO ZA POTPALU.
Borivoje Orović

#KOD NAS STALNO RASTE BROJ POTOMAKA NEZNANOG JUNAKA.
#MNOGI CRNOGORCI SU SE OBOGATILI GAJEĆI UŠNE ŠKOLJKE.

Boško Odalović

